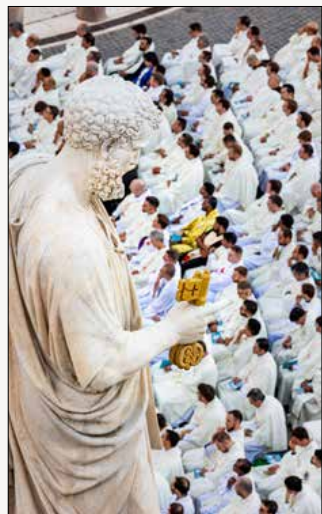

Všechny cesty vedou do Říma. Toto staré přísloví se rozhodně naplnilo na přelomu července a srpna tohoto roku, kdy ze zemí celého světa zamířil do Věčného města více jak milion mladých lidí, aby se při Jubileu mládeže setkali s papežem Lvem XIV. Jendy a Tomáše, dvou přímých účastníků, jsme zezeptali na jejich zážitky z Říma.

Ahoj Jendo, proč jsi jel na jubileum a jaká byla Tvá očekávání?

Když jsem byl v lednu na jednom ze setkání animátorů na Vesmíru, přišla kamarádka s návrhem, že bychom mohli uspořádat animátorský výlet do Říma na Jubileum. Nadchlo se nás pro to šest, a tak jsme koupili letenky a letěli! Očekávání jsem neměl nějak obrovské, chtěli jsme společně strávit čas po našich animátorských zkouškách. Atmosféra setkání v Římě nakonec předčila má veškerá očekávání.

Podle slov papeže Františka by jubilejní pouť měla být místem setkání s Bohem. Při jaké příležitosti jsi nejvíce pocítil Boží blízkost?

Bylo to asi po poslední noci, kterou jsme strávili pod širým nebem. To ráno, zrovna když přiletěl papež Lev, se na obloze, a to přímo na oblaku, objevila duha! Možná si říkáte, co je na tom tak úžasného? Zajímavé to začne být, když si to spojíte s veršem Gn 9, 14–16, kde se hovoří o tom, že kdykoliv se na oblaku ukáže duha, Hospodin si připomene věčnou smlouvu s lidmi a s každou živou bytostí.

Jubilea se zúčastnili lidé ze 146 zemí světa. Máš nějaký zážitek ze setkání s cizincem?

Těch je spousta! Nikdy nezapomenu na setkání s řádovou

sestřičkou z Jamajky, která si s námi krátce, ale intenzivně popovídala! Nebo třeba na noční tancování s Maďary, španělské tance se Španěly a Portugaly. Ale stejně úplně nejlepší byla asi dvouhodinová cesta na ubytování s náhodnou skupinou kluků z Polska. Vyprávěli jsme si snad o všech nejružnějších tématech a zakončili to vzpomínáním a pouštěním si vtipných polských videí se zvířaty.

Řím je i bez setkání mladých hodně živé a aktivní město. Dalo se v něm vůbec pohybovat?

Musím uznat, že to bylo občas opravdu složité. Dopravovali jsme se většinou metrem, autobusem a párkrát i tramvají. Až na cesty na ubytování jsme se většinou všude dostali bez problémů, a pokud to nešlo, tak jsme si udělali pěknou procházku po městě. Problémem byly ale většinou fronty, a to jak na jídlo, u vchodu do Vatikánu, tak i před samotnými bazilikami.

Řím je také místem mnoha kostelů, bazilik a církevních památek. Jak na Tebe působil?

V Římě jsem byl už potřetí, takže jsem většinu těchto kostelů již dříve prošel, ale poprvé jsem šel skrz ony svaté brány. Jinak musím uznat, že chrámy v Římě a bazilika sv. Petra ve Vatikánu jsou neskutečně monumentální a na člověka dýchnou nepopsatelnou atmosférou.

Na planině Tor Vergata se setkala více než milion mladých. Jaký to byl pocit?

Neopakovatelný! Závěrečné setkání s opravdu všemi mladými bylo spojené s vigilií a den na to mši! Ta radost a prožívání víry, které tam bylo cítit, se prostě nedá zažít nikde jinde. Do té doby jsme ani netušili, jak moc nás tam je, ale když jsme viděli záběry shora na celou planinu, tak kdyby nebylo asi tisíc stupňů, běžel by mi i mráz po zádech.

Jak na Tebe působil papež Lev?

Naprostu oddané své službě a hlavně lidsky. Z toho, co jsem od něj slyšel, má myšlenky krásně srovnané. Ví, co chce předat, a je hlavně schopen to předat způsobem, který je pro svět srozumitelný a líbivý.

Zůstalo Ti nějaké jeho slovo nebo výrok v paměti?

Z celého programu mě zaujala spousta věcí, ale v hlavě mně utkvěla tato slova: „Každý je povolán postavit se tváří v tvář velkým otázkám, které nemají jednoduchou ani okamžitou odpověď, ale vybízejí k tomu, aby se člověk vydal na cestu, překonal sám sebe, šel dál, k odlepení od země, bez něhož není možný žádný let.“ Setkávám se s tím, že spousta mladých lidí se bojí opustit svoji komfortní zónu, a kvůli tomu si kazí své vlastní příležitosti. Proto bych jen nakonec dodal: nebojme se a žijme.

Významnou postavou setkání byl i blahoslavený Carlo Acutis, který bude v září kanonizován. Odnášiš si na něj nějakou vzpomínku?

S Carlem Acutisem jsem se poprvé setkal již rádku let zpátky na ministrantské faře

kousek od Olo-mouce. Zrovna když jsem si s kamarády dělal ministrantský kurz MiniFor, tak se tam stavěla kaple Carla Acutise. Poté na Vesmíru, kde jsou aktuálně jeho ostatky. V Římě jsem se s ním nějak moc nesetkal, každopádně jsem o něm vedl dlouhé rozhovory, jak se svými kamarády, s lidmi cizích zemí, tak i s kněžími nebo pracovníky DCM.

Jaká událost se Ti „zaryla“ pod kůži a nejvíc na Tebe zapůsobila?

Různé způsoby prožívání víry v odlišných zemích! To, že není jenom jedna cesta, které se musíme ve víře držet, ale že si každý najde nebo prošlápně tu svoji. Živé prožívání víry ve španělských zemích. Adorace v kostelích, zpověď, duchovní rozhovory, zpěvy jak české, anglické, tak i nejruznějších jazyků světa... Je toho tolik, o čem bych mohl vyprávět, co ve mně zanechalo stopu.

Chystáš se na příští setkání?

Moc rád bych se zúčastnil, ale nedokážu to takto dopředu říct. Záleží na tom, jestli budu mít čas a finanční prostředky. Přece jenom je to Soul v Jižní Koreji. Bezpochyby to bude veliké a úplně odlišné, než jsme zvyklí. Tak se nechám překvapit, co si pro mě Bůh připraví.

Děkujeme za rozhovor

JENDA CÁB

Pochází ze Strážnice. Je mu 20 let a letos úspěšně odmaturoval na technickém lyceu. Ve volném čase rád chodí po horách, jezdí na kole a tráví večery s kamarády u táboráku s kytarou.

SŮL ZEMĚ

Ahoj Tomáši, dobrovolníci jsou sůl každého setkání, bez nich by mnoho věcí nebylo možných. Proč ses rozhodl pro dobrovolnickou práci?

Dobrovolník je člověk, který si odepře vlastní pohodlí, aby druzí prožili naplněný program. Proto se rád vzdávám pohodlí pro druhé, aby zakusili to, co jsem jako mladík zakusil já. Je to jakýsi způsob poděkování Bohu za jeho volání k jeho Láске, jistý způsob evangelizace.

Mým úkolem na jubileu bylo vysvětlovat mladým poutníkům základní informace a provádět jejich registraci. A když účastníci volali na infolinku, doplňoval jsem jim potřebné informace. Jak už jsem zmiňoval, je to jistý způsob evangelizace. A jestli je v dobrovolnictví více dřiny, nebo radosti? Asi tak od každého trochu. Námaha přípravy a radost z úsměvů jdou zkrátka ruku v ruce.

Dobrovolníci pravidelně?

Dobrovolnictvím pravidelně, pokud mi to čas a možnosti dovolí. Chystám se ale tuto službu předat mladším a energičtějším.

TOMÁŠ SLADKÝ

27 let, bývalý týmák z ADCŽM Přístav a budoucí učitel na křesťanském gymnáziu v Kroměříži.

